

ICL demana una concessió anual d'aigua depurada que equival a 35 llacs de l'Agulla

El cabal, que l'empresa ha sol·licitat a Territori, s'agafarà de la planta de Manresa

David Bricollé 22.09.2020 | 22:51

Estació depuradora d'aigües residuals de Manresa arxiu/s. r.

L'empresa **ICL** ha presentat una sol·licitud de concessió anual de 6,86 hectòmetres cúbics d'aigua depurada regenerada, que utilitzaria per a la seva activitat industrial a Súria, tant per als processos de producció com per als d'evacuació de residus salins cap al mar a través del futur nou col·lector de salmorra.

Aquesta aigua provindria de l'estació depuradora d'aigües residuals (EDAR) de Manresa. Així consta en l'anunci d'informació pública que ha fet el departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat, que inclou l'àrea de **Medi Ambient** i l'Agència Catalana de l'Aigua.

Parlem de pràcticament 7 milions de metres cúbics anuals, que per tenir una referència equival a aproximadament 35 vegades la capacitat del llac de l'Agulla de **Manresa** (200.000 m3).

El projecte (que ja havia estat explicat per aquest diari, tot i que se'n desconeixia el volum sol·licitat) consisteix a captar l'aigua regenerada de la depuradora de Manresa i fer-la pujar fins a Súria per una canonada de nova construcció que s'ha d'obrir conjuntament amb el futur nou col·lector que transporta salmorra en sentit contrari.

Col·lectius ecologistes del Bages, com ara Montsalat i Prou Sal, ja han posat, però, el crit al cel per aquesta petició, que consideren absolutament desmesurada i contraposada als criteris de sostenibilitat. Exposen que el que es planteja és «apropiar-se aquest ingent volum d'aigua regenerada de la depuradora de Manresa que d'altra manera aniria al **Cardener** durant aproximadament els 100 anys propers, mentre existeixin residus salins a Súria, per convertir-la en salmorra concentrada letal que cal evacuar fins al mar a través d'un col·lector perillós de 70 km de longitud per les ribes del Cardener i el Llobregat. És difícil imaginar un ús pitjor de l'aigua».

La Taula del Llobregat, una plataforma ecologista formada per diverses entitats (entre les quals Prou Sal!, Depana, Unió de Pagesos i el Creaf) ja ha presentat un plec d'al·legacions a la sol·licitud. En aquestes reclamen que no es doni l'aigua de l'EDAR de Manresa a ICL i que «aquesta negativa sigui el principi d'un replanteig de la política que han seguit les administracions fins ara en el tema de les mines de potassa del **Bages**». Encara van més enllà i reclamen que s'obligui l'empresa «a deixar una fiança proporcional a la restauració dels runams i s'estableixin clarament les obligacions i els terminis per eliminar-los» i que «s'asseguri el lloc de treball als treballadors actuals si no tenen ocupació a la mina, donant-los feina en la restauració dels runams, així com que es plantegi un pla de reconversió industrial de la comarca, coherent amb un desenvolupament equitatiu i sostenible». També exigeixen en aquestes al·legacions que «s'estudii la manera d'aprofitar les riuades per fer servir l'aigua que es necessita per restaurar els runams sense prendre aigua del Llobregat» i que «es facin passos per mantenir i restaurar» aquest riu.

El mes de gener passat, la Generalitat va aprovar la declaració d'interès prioritari de l'execució de la canonada d'impulsió per fer arribar l'aigua regenerada de la depuradora de Manresa (aigües residuals que són tractades en aquesta planta) fins a les instal·lacions d'ICL a Súria. Infraestructura que s'incorporava a la Planificació hidrològica del districte de conca fluvial de Catalunya.

Ja en aquell moment es va concretar que es tracta d'una instal·lació que ha de portar el cabal necessari perquè l'empresa minera pugui fer efectiva al 100% l'activitat programada per a la fabricació del sal vacuum, un dels pilars de l'anomenat Pla Phoenix d'expansió de la factoria. La declaració que en feia la Generalitat la situava com una infraestructura estratègica (i, en conseqüència, prioritària), alhora que buscava un efecte pragmàtic: compaginar les dues construccions per executar-les al mateix temps i amb un mateix traçat.

D'aquesta manera, es vol rendibilitzar la feina i la incidència en el terreny, ja que són instal·lacions que van soterrades.

Aquesta infraestructura arrenca del Pla Director Urbanístic de la Minería del Bages, que estableix que la Generalitat i ICL Iberia col·laborarien en la materialització del projecte estratègic i d'interès general. Aquest projecte, per a la seva materialització, requereix dues infraestructures de transport d'aigua essencials: una canonada d'impulsió d'aigua regenerada que, des de la depuradora de Manresa, permeti aportar aigua al centre productiu, i el nou col·lector de salmorra que permeti substituir l'actual i evacuar fins al mar les aigües salobres resultants de l'activitat minera. Es vol fer compatible la construcció de les dues infraestructures per evitar disfuncions i impactes territorials.

La inversió per a la construcció de la canonada d'impulsió d'aigua regenerada l'assumeix íntegrament l'usuari (ICL).